



# Pandèmia real o artificial?

Per Carme Ortoll Grifols

I torna a ser dimecres. El quart dimecres que tanca el taller de cròniques periodístiques. Hi hem après que cal narrar els fets de manera directe i dins de períodes de temps concrets. I que la crònica que avui em fa voltes pel cap és més aviat una notícia que hauré d'escriure amb una narració i una descripció acurada i que, per fer-ho bé, com diu el mestre, hauria de ser capaç d'escriure-la relacionant-la amb alguna recerca seriosa. Això sí, escriu el que escriu, a de ser sempre d'acord amb el meu punt de vista i en primera persona.

I també, com ell diu, seria interessant que l'escrit el faci combinant la tasca periodística, amb la literària i que tingui, en general un valor didàctic. És a dir, ha d'estar tot ben explicat per que pugui ser entès i comprès.

I, sense fugir d'estudi, relacionant-ho tot amb subjectivitat. A més, a poder ser, amb creativitat, per així poder anar aprofundint en l'anàlisi del tema i, poc a poc, anar construint la crònica.

El tema que m'interessa, i que tots ja coneixeu, és d'una banda com va avançant la COVID-19 i la relació que estableix amb la pandèmia que vam passar ara fa tres anys i, d'altra banda, el que se suposa que sap sobre tot això la intel·ligència artificial.

Perquè, segons es torna a posar al descobert, amb tanta intel·ligència com diuen que tenim acumulada, sembla mentida que encara ara no hagi previst que cal fer si es reproduïx de nou una pandèmia. Sigui quina sigui. Encara no ho saps, oi?

Aquest matí esmorzem junts. Tu ajagut damunt la taula i jo davant d'un bon cafè i un bon tros de coca de la fornera. Et miro i sé que, si no et dic res i no trenco el teu silenci compartint els meus pensaments, tu no em desvetlles cap mena de passió ni d'interès.

Sé que només hi ets quan et toco i et pregunto. Tu em dius i m'escrius, sense cap mena d'emoció que només, ets uns xat.

Un xat intel·ligent i informat això sí. Pots simular i mantenir una conversa i proveir-te de respostes automàtiques, amb frases fàcilment comprensibles, però com tots dos sabem, encara que a vegades podem establir un bon diàleg, no saps ni sabràs mai de què realment estem parlant.

Ets una eina tan útil com trista, tant plena d'informacions com d'incertesa. Si et sembla, xat, quan estiguis un pèl més preparat i assabentat sobre tot això que hem parlat, podem continuar la conversa.

Quan sàpigues què pot passar cap a finals de juny sobre la covid, un tema que et vaig dient que a nosaltres ens preocupa i que, ara per ara a tu, veig que només t'ocupa espai, llavors, fes-me un xiulet.



Fes-me un xiulet si veus que ja estàs preparat per, no només explicar-m'ho, sinó per fer-m'ho veure una mica clar i, si pot ser, fer-m'ho creure.

Perquè, ara per ara, el concepte que tenim de tu és ben difús. Però, escolta, en cap cas et voldria obstaculitzar els teus avenços d'arribar a prendre qüestions encertades sobre la nostra qüestió. Fins que xiulis, estaré expectant i no compartiré cap més informació per no comprometre't.